

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/186/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111229881
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4111229881.35

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobkyne: Lucia K., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX E. E., právne zastúpená B.. W. C., advokátkou, T.: XX XXX XXX, so sídlom Q. C. XX, XXX XX M., proti žalovanému: O. K., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX Vráble, právne zastúpený Mgr. Petron Miklóssym, advokátom, IČO: 42 125 308, so sídlom Hlavná 1221, 952 16 Vráble, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného patria nasledovné:

AKTÍVA:

A Nehnutelné veci:

1. Byt č. 5 v okrese Nitra, v obci Vráble, v katastrálnom území Vráble, zapísaný v LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, nachádzajúci sa na 4. p. v bytovom dome súp. č. 1001, o. č. 4, postavenom na parcele č. 1575/39 v podiele 1/1, vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku parcele č. 1575/39 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 328 m² v podiele 64/951 v hodnote.....neurčuje sa
2. Pozemok nachádzajúci sa v okrese Nitra, v obci Vráble, v katastrálnom území Vráble, zapísaný v LV č. XXXX vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor, a to parcela registra „C“, parc. č. 1653/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19m² v podiele 1/1 v hodnote.....570 eur

B Hnuteľné veci:

3. Motorové vozidlo AUDI A4 TDI AVANT, rok výroby 1998, VIN: H Ev. č. G. v hodnote.....
2 500 eur
4. Pekáreň na chlieb v hodnote.....40 eur
5. Knižnica v hodnote.....20 eur
6. Príborník v hodnote.....30 eur
7. Nočné stolíky 2 ks v hodnote.....25 eur
- Spolu v hodnote.....3 185 eur

II. Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného tak, že:

1. Žalovanému prikazuje do výlučného vlastníctva nehnuteľné veci uvedené pod položkou 1, 2 AKTÍV a hnuteľné veci označené pod položkou 3, 4, 5, 6, 7 AKTÍV v celkovej hodnote 3 185 eur.

2. Žalovaný je povinný vyplatiť žalobkyni titulom finančného vyporiadania sumu 372,32 eur, a to do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

IV. Trovy konania štátu znáša štát.

o d ŏ v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 7.10.2011 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj ako BSM), ktoré zaniklo na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 9C/281/2010-53, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.4.2011.

2. V žalobe uviedla, že so žalovaným uzavrela manželstvo dňa 22.7.2006 a toto bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 9C/281/2010-53, právoplatným dňa 8.4.2011. Počas manželstva nadobudli so žalovaným: 1/ byt č. 5 na 4. poschodí vo vchode č. 4 v bytovom dome s. č. XXXX vo Vrábľoch, zapísanom v LV č. XXXX, okres Nitra: obec: Vrábľe, k. ú. Vrábľe vo všeobecnej hodnote 37 000 eur, 2/ garáž postavenú na parcele č. 1653/2 o výmere 19 m², zapísanú v LV č. XXXX, okres Nitra: obec: Vrábľe, k. ú. Vrábľe vo všeobecnej hodnote 5 000 eur, 3/ motorové vozidlo AUDI A6, rok výroby 2 000, nadobúdacia cena 5000 eur, 4/ vstavanú skriňu, rok nadobudnutia 2007 v nadobúdacej cene 433 eur, 5/ pekáreň na chlieb, rok nadobudnutia 2007 v nadobúdacej cene 100 eur, 6/ knižnicu, rok nadobudnutia 2007 v nadobúdacej cene 57 eur, 7/ príborník, rok nadobudnutia 2008 v nadobúdacej cene 60 eur a 8/ nočné stolíky 2 ks, rok nadobudnutia 2007 v nadobúdacej cene 50 eur. Žalobkyňa so žalovaným nežije v spoločnej domácnosti, pričom všetok spoločne nadobudnutý majetok užíva žalovaný. Žalobkyňa navrhovala, aby súd jednotlivé veci (pod č. 1-8 žaloby) prikázal do výlučného vlastníctva žalovanému a žalovaného zaviazal vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel vo výške 22 500 eur.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 22.2.2012 s navrhovaným spôsobom vyporiadania BSM nesúhlasil, poukázal na skutočnosť, že byt č. 5 nadobudol ešte pred uzavretím manželstva, súčasťou BSM nie je garáž, pretože ju nevlastnia. Žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť, že počas manželstva sa obaja manželia zaviazali splácať úver vo VÚB banke v hodnote 3 319,39 eur mesačnými splátkami vo výške 72,02 eur, pričom žalobkyňa na úhradu úveru neprispieva nijakou sumou. V ďalšom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.6.2012 žalovaný súhlasil s určením všeobecnej hodnoty bytu sumou 37 000 eur, poukázal na skutočnosť, že nehnuteľnosti neužíva a pritom je nútený sám platiť nájomné, pretože žalobkyňa mu na úradu nájomného neprispieva. Žalovaný nesúhlasí s ohodnotením garáže v sume uvádzanej žalobkyňou, táto má hodnotu 2 000 eur, ďalej nesúhlasí so zahrnutím vecí pod položkami č. 3, 6, 7, 8 do masy BSM. Podľa žalovaného patrí do BSM motorové vozidlo AUDI A4 rok výroby 1998 zakúpené ako používané v roku 2008, ktorého súčasná zostatková hodnota je 2 500 eur, vstavaná skriňa v zostatkovej hodnote 200 eur a pekáreň na chlieb v zostatkovej hodnote 50 eur. Zostatok spoločného úveru ku dňu zániku manželstva predstavoval 2 386,01 eur a tento spláca výlučne žalovanými v mesačných splátkach 72,01 eur.

4. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že masu BSM tvoria nehnuteľnosti, a to trojizbový byt, garáž a pozemok pod garážou. Ďalej hnutelné veci, a to motorové vozidlo značky Audi A4, pekáreň na chlieb, knižnica, príborník a dva kusy nočných stolíkov. Žalobkyňa je od roku 2011 vylúčená z užívania vecí, ktoré patria do BSM. V súčasnosti má zabezpečené bývanie v Turčianskych Tepliciach, preto navrhuje, aby nehnuteľné veci a hnutelné veci boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného a aby mu bola uložená povinnosť vyplatiť žalobkyni jej podiel. Čo sa týka výšky výplaty, túto žalobkyňa ponecháva na rozhodnutí súdu. Žalobkyňa vyjadrila svoj právny názor, že hodnotu vecí je potrebné určovať ku dňu vyporiadania BSM, nie ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoде. Čo sa týka pôžičiek, ktorých existenciu preukazoval žalovaný, tieto žalobkyňa neuznáva. Podľa jej presvedčenia nepatria do BSM z dôvodu, že do záväzkových vzťahov vstúpil výlučne žalovaný a bez jej vedomia a súhlasu, pričom finančné prostriedky, ktoré z týchto právnych úkonov získal, použil pre svoju potrebu. Žalobkyňa rozporuje tiež požiadavku žalovaného, aby mu zaplatila náklady spojené s užívaním nehnuteľností v období po okamihu právoplatnosti rozsudku o rozvoде, vyjadruje svoje presvedčenie, že v rámci BSM sa vyporiadávajú len veci a pohľadávky, ktoré vznikli za trvania manželstva. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu trov konania.

5. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní argumentoval, že do masy BSM je potrebné zahrnúť byt a pozemok pod garážou, garáž do BSM nepatrí. Poukázal na skutočnosť, že výlučným členom bytového družstva sa ešte pred uzavretím manželstva stal žalovaný, ktorý na nadobudnutie členských práv a povinností k bytu použil výlučne svoje finančné prostriedky. Ak aj žalobkyňa namieta, že na nadobudnutie členských práv a povinností k predmetnému bytu pred uzavretím manželstva mala prispieť aj ona, je to tvrdenie, ktoré nebolo v konaní preukázané a zároveň je to tvrdenie, ktoré je irelevantné, pretože takúto prípadnú investíciu pred uzavretím manželstva nie je súd oprávnený riešiť v rámci konania o vyporiadanie BSM. Ak výlučným členom bytového družstva bol len jeden z manželov, je potrebné byt prikázať do výlučného vlastníctva len tomuto manželovi, v tomto prípade žalovanému, pričom na vzájomné vyrovnanie nemôže byť žalovaný zaviazaný nahrádzať žalobkyni finančné prostriedky. Vysporiadanie bytu navrhuje realizovať prikázaním bytu do výlučného vlastníctva žalovaného bez finančného vyrovnania so žalobkyňou. Pozemok pod garážou ako aj všetky hnutelné veci navrhuje prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom pri vzájomnom finančnom vysporiadaní navrhuje, aby súd vychádzal zo súm, na ktorých sa účastníci v priebehu konania dohodli a v prípade pozemku z hodnoty, ktorá bola určená znaleckým posudkom. Do masy BSM patria aj pasíva, a to suma uhradená žalovaným po rozvode manželstva na splatenie úveru vo vzťahu k VÚB a suma, ktorú žalovaný uhradil po rozvode manželstva do 31.12.2018 na nákladoch spojených s vlastníctvom bytu. Tvrdenia žalobkyne, že bola vylúčená z užívania bytu, resp. že jej bolo bránené v užívaní tohto bytu považuje za účelové, ktoré neboli žiadnym spôsobom preukázané. Žalobkyňa sa z tohto bytu sama odsťahovala, nikdy neprejavila záujem sa do tohto bytu vrátiť a bývať v ňom a veci, ktoré v tomto byte mala si mohla a aj prišla zobrať. Právny zástupca žalovaného navrhuje, aby súd žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 3 768,12 eur. Žiadal tiež, aby súd žalovanému priznal aj náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že so žalovaným sa poznajú od roku 2005, manželstvo uzatvorili v roku 2006. V čase, keď sa spoznali, žalovaný býval u svojich rodičov. Byt kúpil ešte pred uzatvorením manželstva, resp. členské práva k nemu za viac ako 500 000 Sk, pričom ona mu prispela sumou 112 000 Sk, čo vie preukázať výpisom zo Slovenskej sporiteľne. Byt kúpili do osobného vlastníctva už za trvania manželstva, nepamätá si, za akú sumu, bolo to za spoločné finančné prostriedky. Za trvania manželstva kúpili aj garáž asi za 100 000 Sk, bola to stará garáž. Garáž kupovali od mesta Vrábľa, garáž určite nestaval otec žalovaného. Rodičia žalovaného im peniaze na garáž nepožičali vo výške 1 660 eur tak ako to tvrdí žalovaný. Garáž, ako aj auto si kúpili z úspor nadobudnutých za trvania manželstva, ktoré mali doma. Auto je v užívaní žalovaného, môže mať zostatkovú hodnotu 2 700 eur, kúpené bolo ako staršie, pekárň má zostatkovú hodnotu asi 50 eur, knižnica má zostatkovú hodnotu asi 20 eur, príborník má zostatkovú hodnotu asi 30 eur a nočné stolíky majú zostatkovú hodnotu asi 25 eur. O úvere, ktorý spomínal žalovaný sa prvýkrát dozvedela až z jeho vyjadrenia v tomto konaní. V období, kedy si ho mal žalovaný zobrať, žiadny prílev peňazí do spoločnej domácnosti nepocítila. Nemala ani kartu od účtu, o úvere nevedela, ani sa nerozprávali o tom, že by si mal žalovaný úver brať. Bývalí svokrovci sú dôchodcovia, jediné čo od nich dostali, boli peniaze na posteje. Okrem toho, že žalovaný bol zamestnaný a prispieval do rozpočtu, navyše dokázal zarobiť peniaze so psami, ktoré cvičil. Žalovaný prispieval do rozpočtu nepravidelne rôznymi sumami. Od ich zoznámenia, až do rozvodu žalovaný pracoval v Atómovej elektrárni Mochovce ako vrátnik, mával aj nočné služby, zarábala okolo 18 000 Sk mesačne, okrem toho zarábala výcvikom psov, pričom u rodičov mal 4 voliéry pre 4 psov a jedného psa mávali aj doma. Za výcvik psov bral od podnikateľov 5 000 Sk až 7 000 Sk, pričom výcvik trval podľa dohody a potreby. Rovnako mávali doma psa v prípade, keď jeho majitelia išli na dovolenku, oni ho strážili a počas stráženia ho žalovaný cvičil, pričom majitelia im zaplatili za stráženie, výcvik aj krmivo. Žalovaný mal v šanóne vždy nejaké peniaze, ktoré nemíňal na domácnosť, ale na psy o ktoré sa staral, kupoval rôzne vodítka, žrádlo a do rodinného rozpočtu neprispel. Stalo sa im, že mali nedoplatok 10 000 Sk a vtedy telefonovala svojmu otcovi, aby im požičal peniaze. Nevedela o žiadnych pôžičkách od rodičov žalovaného, nemali finančné prostriedky, aby si mohli zrekonštruovať byt. Prioritou pre žalovaného bola kúpa auta. Myslí si, že na auto peniaze našetrené mali, inak by ho neboli kúpili. Keď sa išla kupovať garáž, žalovaný jej to len oznámil, kasu držal on, ona bola na rodičovskej dovolenke, nezaujímal sa, či peniaze na garáž našetrené mali. Žalobkyňa ďalej uviedla, že byt opustila, pretože žalovaný sa začal správať voči nej násilnícky, bola nútená odísť. Našla si prácu v Turčianskych Tepliciach, chodila sa zaúčať do Tesca v ako vedúca smeny, spravila si školenie, vybavila škôlku v Tepliciach pre ich dcéru, ktorú potom zobrala k sebe. Žalovaný asi v lete 2011 vymenil na byte zámky a zamedzil jej do bytu vstúpiť a zobrať si akékoľvek veci. Od opustenia bytu sa do bytu dostala len jedenkrát, a to vďaka tomu, že žalovanému bolo súdom uložené, aby jej byt sprístupnil. Za asistencie polície jej žalovaný byt otvoril,

z neho len jednu miestnosť, kde mala veci nahádzané v jednom koši. Všetky ostatné miestnosti okrem tejto boli zamknuté a nedostala sa ani do kuchyne, pretože žalovaný sa postavil do chodby a nevedela prejsť. Nevie posúdiť, či v byte niekto bol, respektíve či v ňom býval. Tiež nevie uviesť, či niekto obyvav byt v súčasnosti.

7. Žalovaný Peter K. na pojednávaní uviedol, že býva u rodičov, nie v predmetom byte. Nepamätá si, že by mu žalobkyňa prispela sumou 100 000 Sk pri kúpe členských práv. Všetky osobné veci si žalobkyňa z bytu odniesla. Čo sa týka garáže, táto nebola zlegalizovaná, samotnú garáž si zlegalizoval otec, pretože mu na kúpu garáže požičal sumu 1 660 eur, vyplnil nejaké tlačivo, že bol pri stavbe tejto garáže a zlegalizoval ju na neho. Pri kúpe auta mu rodičia požičali 100 000 Sk, bolo to v auguste 2008, aj preto si zobral úver v decembri 2008, aby im mohol požičanú sumu vrátiť. Žalobkyňa o úvere vedela, čo sa týka príborníka a ostatných hnutelných vecí, o tieto nemá záujem, na zostatkovej hodnote sa vedia dohodnúť. Keď byt odkupovali do osobného vlastníctva, bolo to za trvania manželstva, bolo to 18.10.2006. Odkupovali ho za 2 428 Sk, čo bola hodnota pozemku. Podiel na byte a spoločných častiach už mal hodnotu 0 Sk. Peniaze, ktoré použili na odkúpenie bytu do osobného vlastníctva, boli ich spoločné. V roku 2010 kúpili pozemok od mesta Vrábľe, pričom na tomto pozemku bola postavená garáž, ale v kúpnej zmluve nefigurovala, pretože nemala pridelené súpisné číslo. Aby bolo možné garáž zlegalizovať pre potreby katastrálneho úradu, otec vyplnil tlačivo, kde sa označil za staviteľa a následne bolo garáži pridelené súpisné číslo a otec bol zapísaný ako jej vlastníkom, pretože mu dlhovali peniaze. On pracoval v Mochovciach až do mája 2012 ako vrátnik. Priemerne zarábal okolo 13 000 Sk v čistom. Nie je pravdou, že by mal na výcvik štyroch psov, voliéry má len dve. Psov mával dvoch až troch do roka na výcvik, pričom na jednom psovi mohol zarobiť asi 1 000 Sk, bol to jeho koníček. Už si presne nepamätá, na čo úver použil, buď na kúpu auta alebo vrátil peniaze rodičom. Garáž kúpil za otcove peniaze, pričom sa jednalo o prefabrikát. Prefabrikát nadobudli v roku 2009, pozemok pod garážou v roku 2010, súpisné číslo bolo prefabrikátu pridelené v roku 2012, pričom on potreboval vrátiť otcovi peniaze, ktoré mu požičal na kúpu garáže a je s ním dohodnutý, že keď mu peniaze vráti, garáž na neho prepíše. Garáž bola kúpená za otcove peniaze, preto si ju dal otec napísať na seba. Poberá plný invalidný dôchodok vo výške 460 eur mesačne, okrem toho pracuje v inžinierskych stavbách ako kontrola objektu, pričom jeho práca spočíva v tom, že večer chodí skontrolovať objekt, nakŕmi psa a dostáva za to 30 eur mesačne. Býva s rodičmi, ktorým prispieva mesačne sumou 200 eur. Okrem toho platí výživné vo výške 90 eur. Žalobkyňa počas manželstva nerobila. Dieťa dávali do jasieľ od jedného roka, platili sa súkromné jasle a žalobkyňa si hľadala prácu. Za celé obdobie si ju nedokázala nájsť. Pôžička zo dňa 1.8.2008 od otca vo výške 100 000 Sk bola poskytnutá buď na kúpu auta alebo garáže a prečo do zmluvy o pôžičke neuviedol žalobkyňu, nevie uviesť. Žalobkyňa o tejto pôžičke vedela. Keď mu bol poskytnutý úver 100 000 Sk, časť peňazí vrátil na splatenie tejto pôžičky, toto zdokladovať nevie, pokiaľ by takýto doklad mal, bol by ho predložil. Na garáž si požičal od otca na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.1.2009, nenapadlo ho dať túto pôžičku podpísať aj žalobkyni. Nepamätá si, že by si žalobkyňa požičala od svojho otca nejaké peniaze, ak si požičala mala by to zdokladovať. Nevie, prečo by jeho rodičia mali pred žalobkyňou spomínať, že si od nich nejaké peniaze požičal. Počas manželstva žalobkyňa nepracovala, za jasle pre dieťa platili nemalé peniaze, bez peňazí sa žiť nedalo, preto bol nútený si požičať. V zmysle týchto dvoch zmlúv o pôžičke, mu rodičia poskytli pôžičky do ruky. Otcovi z pôžičky 1660 eur nevrátil nič, preto sa garáž previedla na otca. Žalobkyňa zo spoločnej domácnosti odišla v máji - júni 2010, nestarala sa o ich dieťa, neprispievala ani finančne. Napriek uvedenému byt každý víkend byt navštevovala a mala k nemu prístup. V tom roku vo februári mu zavolať pán C. a povedal mu, že spáva so žalobkyňou. Keď sa toto žalovaný dozvedel, v byte spať nechcel, spával u rodičov a nie je pravdou, že sa k žalobkyni správal násilnícky. Počas manželstva pracoval v troch zamestnaniach. Ich dcéra chodila od jedného roka do jasieľ, aby žalobkyňa mala možnosť nájsť si prácu. Robil všetko preto, aby manželstvo zachránil. Keď žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti, naďalej do bytu chodievala vyprať si veci. Žalobkyňa mala do bytu prístup po celý čas. Nie je pravdou, že na byte vymenil zámky. Veľakrát sa stalo, že do bytu prišla žalobkyňa aj s pánom Kružlicom zobrať nejaké veci, odniesla si práčku, žehličku, mikrovlnku, svoje a Natáľkine osobné veci. Po pojednávaní dňa 22.9.2010, kedy im sudkyňa uložila, aby sa dohodli a aby žalobkyni byt sprístupnil, sa zišli v byte a keď už boli v byte, žalobkyňa zavolať polícia. V súčasnosti byt užíva vnučka susedy Katarína V.. Byt užíva od marca 2019, platí nájomné. Platby prebiehajú tak, že žalovaný z účtu zaplatí nájomné a ona mu dá peniaze. Elektrinu a plyn platia tak, že buď mu peniaze dajú alebo elektrinu a plyn zaplatia priamo oni. Byt kúpil ešte pred manželstvom sám a za svoje peniaze, členom bytového družstva bol len on, žalobkyňa členkou bytového družstva nikdy nebola. Vzniklo jej len právo nájmu, ktoré jej po rozvode zaniklo, keď opustila byt a prehlásila si trvalý pobyt do Turčianskych Teplíc. Tieto skutočnosti sú uvedené aj v zmluve o prevode bytu zo dňa 18.10.2006, že len člen bytového

družstva môže byť nadobudnúť do vlastníctva. Kataster v tomto prípade pochybil a žalobkyňu zle ako vlastníčku bytu zapísal.

8. Svedok M. Y., otec žalobkyne na pojednávaní uviedol, že majetkové pomery účastníkov konania boli dobré, mali zánonné Q. a asi rok pred rozvodom kúpili garáž. Kým žalobkyňa neotetohnela, pracovala, potom bola na materskej dovolenke. Žalovaný pracoval v energetických závodoch v Tlmačoch, popri tom aj podnikal. Podnikal v chovaní psov a strážení objektov týmito psami. V byte mali 3 izby, spálňu a dve boli zariadené ako obývacie izby, pričom v jednej z týchto obývačiek mali knihovňu, bola drevotrieková, bol to sektorový nábytok, teda nebola to súčasť zostavy. Žalobkyni sporili peniaze formou stavebného sporenia, mohla tam mať sumu do 100 000 Sk, nikdy nemíňala na zbytočnosti, predpokladá, že ich minula do domácnosti. Myslí si, že auto kupovali za spoločné, nasporené finančné prostriedky a aj peniaze na garáž zrejme mali nasporené. Predpokladá, že účastníci hospodárili spoločne, keď mali problém a potrebovali požičať žalobkyňa mu zatelefonovala. Naposledy im požičal asi rok pred rozvodom sumu 10 000 Sk, pretože mali nejaké nedoplatky na byte, resp. on im tieto peniaze dával bez toho, aby očakával, že mu ich vráti. Žalobkyňa mu nikdy nespomínala, že im požičali peniaze rodičia žalovaného. Spoločná domácnosť strán nikdy nefungovala v štýle usporiadanej rodiny. Žalovaný bol väčšinou v robote alebo mal svoje aktivity súvisiace s chovom psov. Doma býval len občas, o domácnosť a dieťa sa v prevažnej miere starala žalobkyňa. Žalovaný choval psov vo voliérach v záhrade svojich rodičov a staral sa o psov aj v rôznych objektoch. V byte bol začiatkom roku 2009 a potom počas rozvodového konania aj za asistencie polície, žalovaný pustil žalobkyňu v byte len na chodbu a do kuchyne, kde mala porozhadzované svoje veci. Vnučka chodila do jasíeľ, ale chodila tam asi len na 2 hodiny denne, aby si zvykla na deti. Žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť so žalovaným, keď mala Natália 3 roky, a prišla bývať k nim do Turčianskych Teplic, prišla vlakom alebo autobusom. Nepriniesla si takmer žiadne osobné veci, čo si pamätá preto, že manželka jej poskytla svoje veci, mala len jednu malú tašku. Nemá vedomosť o tom, či žalobkyňa navštevovala byt vo Vrábľoch. Žalovaného žiadala, aby jej umožnil dostať sa k osobným veciam, čo jej on umožniť nechcel a povedal jej, že sa má k nemu vrátiť. So žalobkyňou išli do Vrábľi spolu, byt odomknúť nevedeli, pretože bol zamknutý, išli na políciu, kde sa spísala zápisnica a za asistencie polície prišli k bytu. Exmanžel ju do bytu nevypustil, len jej podal pár vecí. Žalobkyňa od neho žiadala práčku, ktorú ona do spoločnej domácnosti doniesla. Práčku si vtedy odniesli, bola veľmi ťažká a museli ju niesť po schodoch. Okrem neho a žalobkyne tu nikto iný nebol, čo si pamätá, pretože tú ťažkú práčku po schodoch niesli sami, teda on a žalobkyňa, nepomohli im ani policajti a ani žalovaný. Nebol tu prítomný ani pán C.. Práčku naložili do auta. Mal malé auto typu Favorit, a keď tam dali práčku, veľa miesta v aute už nezostalo. Žalobkyňa je zodpovedná matka, vyhlasuje, že tak zodpovednú matku ako je žalobkyňa ešte nestretol. Pred vstupom do manželstva mala našetrené finančné prostriedky. Sporiť jej začali on a manželka, keďže žalobkyňa bola ich jediné zdravé dieťa. Žalobkyni odkladali peniaze formou sporenia na vkladnú knižku, ktorú jej dali po dovŕšení plnoletosti. Žalobkyňa si ďalej šetrila sama. V júli 2005 im povedala, že so žalovaným chce kúpiť byt a požiadala ho, aby s ňou išiel do banky vybrať peniaze. Boli spolu v Slovenskej sporiteľni, kde žalobkyňa peniaze vybrala a dala ich žalovanému, čo sa odohralo v aute. Bolo to asi cez 100 000 Sk cca do 120 000 Sk. Byt, ktorý kúpili, bol veľmi zanedbaný, kupovali ho od sociálne slabších majiteľov, v dezolátnom stave bola kuchyňa, záchod, ktorý bol tak zanesený od vodného kameňa, že neodtekal. Pomohol im s prerábkou. V byte zrekonštruovali podlahy, vybrúsili a nalakovali parkety, vymaľovali. On osobne nakúpil aj nejaký materiál, lak, farby, z požičovne doniesol brúsku. V súčasnosti žalobkyňa prístup k bytu nemá, tento jej bol žalovaným odopretý, odkedy si bola žiadať o osobné veci. Myslí si, že žalobkyňa by ani sama od seba nechcela do bytu vstupovať, pretože ju exmanžel znásilňoval a robil jej tak zle, že to už nevedela vydržať.

9. Svedok Viliam K., otec žalovaného na pojednávaní uviedol, že sa o účastníkov konania a ich majetkové pomery nezaujímal, akurát po pôrode žalobkyni nosil obed. Skôr navštevovali oni ich. Naposledy bol u nich oslavovať narodeniny vnučky v roku, kedy žalobkyňa opustila spoločnú domácnosť. Žalovaný pracoval, žalobkyňa bola na materskej dovolenke. Zrejme mali toľko, aby vyžili. Žalovaný ho požiadal o požičanie 100 000 Sk na kúpu auta. On naposledy pracoval v roku 1991, potom bol nezamestnaný, poberal opatrovateľský príspevok na jeho otca do roku 1996, potom bol evidovaný na úrade práce, zarábala si na verejnoprospešných prácach, mesačne asi 1 600 Sk a od roku 2004 je na dôchodku, má príjem 317 eur. Peniaze, ktoré žalovanému požičal vo výške 100 000 Sk, mali uložené doma. Vracal im ich postupne, kasu mala na starosti manželka. Vrátil im ich asi v roku 2008 a keď im peniaze vrátil, požičali mu 1 600 eur na garáž, ktorá bola na sídlisku Kaška. Kúpil ju žalovaný, pôvodne súpisné číslo nemala, teraz ho už má, napísaná je na neho, lebo žalovaný nemal peniaze, ktoré by mu vrátil. Koľko garáž stála, nevie uviesť. Tieto garáže neboli vysporiadané, bolo treba uviesť majiteľa

garáže. Za koľko ju kúpili, nevie uviesť, podľa neho žalobkyňa nemala peniaze na kúpu garáže. V garáži bola drevená skriňa, ktorú používali ako vešiak, zrejme mala dvere, mal tam uložené auto, čo ešte, nevie uviesť. Keď žalobkyňa dala dieťa na pol dňa do jaslí, mysleli si, že sa zamestná, ale sa nezamestnala. Jeho otec zomrel v roku 1996, po ňom dedil on sám, pretože nemal súrodencov. Otec poberal dôchodok, ktorý im odovzdával, lebo sa o neho s manželkou starali, v akej výške dôchodok poberal, nevie uviesť. Manželka zdedila tiež po svojom otcovi peniaze, koľko, nevie uviesť. Finančné prostriedky 100 000 Sk, ktoré požičali žalovanému pochádzali z dedenia a úspor. V Tesle robil ako údržbár, kým ho v roku 1991 neprepustili. Od roku 1991 - 1996 poberal opatrovateľský príspevok na otca, sem - tam si privyrobil chovom zajacov, niekedy ich za rok choval asi 70, mesačne predal 4 - 5 zajacov, jeden stál 50 Sk. Na úrade práce bol evidovaný od roku 1996, podporu v nezamestnanosti poberal určitú dobu, potom chodil na verejno-prospešné práce. V roku 2004 mu vypočítali dôchodok cca málo cez 300 eur.

10. Svedkyňa Z. K., matka žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalovaný si kúpil byt, jednu izbu v ňom si aj zariadil. Keď sa zobrali, žalobkyňa si priniesla jednu skriňu a práčku. Koľko stál byt, nevie uviesť, žalovaný mal svoje peniaze, bol už dospelý, nevie o tom, že by nejakou sumou na kúpu bytu prispela aj žalobkyňa. Peniaze im asi nechýbali, lebo dcéru dali do jaslí na pol dňa, za čo platili pomerne veľkú sumu. Potrebovali si požičať na auto 100 000 Sk. Oni peniaze mali, lebo ju po otcovi vyplatil brat sumou 100 000 Sk z rodičovského domu, jej manžel zdedil po svojom otcovi tiež určitú sumu peňazí, koľko to bolo, nevie uviesť. O svokra sa pred smrťou starali, mal dôchodok okolo 3 500 Sk, tento dôchodok im dával. Svokor zomrel 27.1.1996 a všetko po ňom zdedil manžel. Suma, ktorú zdedil, bola prejednávaná v dedičskom konaní, dedil len sám. Dohromady mali z úspor a z dedičstva asi 105 000 Sk, takže keď ich žalovaný požiadal o pôžičku na auto, túto sumu mu dali. Žalovaný im vracal peniaze postupne, na papierik si písali, koľko im syn peňazí vracal. Nevie presne rok, v ktorom im peniaze vrátil, možno to bol rok 2006. Kým robila, zarábala 5 500 Sk. Na dôchodku je už 10 rokov od roku 2003. Manžel nepracuje od roku 1991, mali ale dosť peňazí na vyžitie, aj na ušetrenie. Potom si chcel syn znovu požičať na kúpu garáže, akú sumu, si nepamätá. Doklady o vrátení pôvodnej sumy 100 000 Sk, už nemá odložené, na garáž mu požičali, peniaze im už ale nevracal, asi nemal peniaze, aby im mohol vracať a keďže majú ešte ďalšie dve deti, dohodli sa, že žalovaný napíše garáž na manžela, aby mali záruku, že o peniaze neprídu. Ona bola v garáži raz, bola tam nejaká skriňa, alebo regál, či to malo poličky si nepamätá. Najskôr robila v Tesle, potom ako školnička v materskej škôlke, a nakoniec ako práčka v pracovni od roku 1990 do roku 2003. Tam dosahovala zárobok asi 5 500 Sk. Aký dôchodok jej vyrátali v roku 2003 nevie uviesť, ale teraz pobera 320 eur. Po narodení vnučky sa o ňu starali obaja, žalobkyňa aj žalovaný. Keď potrebovali ísť do divadla, vnučku postrážila ona. Keď chceli ísť na diskotéku, odmietala im pomôcť. Vnučku dali do jaslí na pol dňa. Mladých veľmi nenavštevovali, oni ich navštevovali sporadicky. Ona sa do nich nestarala, ale so žalobkyňou mala dobrý vzťah. Či žalobkyňa vedela o pôžičke na auto a na garáž, nevie uviesť. Kedy im požičiavali na auto a v akých splátkach im to žalovaný vracal si nepamätá, ani aká bola výška splátok. Prečo dali garáž napísať len na manžela, keď peniaze, ktoré synovi požičali boli aj jej, k tomuto sa nevie vyjadriť, toto im nenapadlo. Peniaze na auto im syn vracal rok, kedy ich vrátil, nevie uviesť. Ona iný príjem okrem dôchodku nemá, mesačné náklady na bývanie majú 105 eur na plyn a elektrinu, okrem toho platia daň, vodu a smetné raz ročne.

11. Svedok Ján E., brat matky žalovaného na pojednávaní uviedol, že v rámci dedičských konaní po rodičoch zdedil rodičovský dom a aj iné nehnuteľnosti a mal povinnosť vyplatiť svojich troch súrodencov. Súrodencom vyplatil každému po 100 000 Sk. Túto sumu im vyplácal na splátky, v ktorom to bolo obdobie nevie uviesť. Takto vyplatil aj matku žalovaného. Tieto splátky im vždy dával všetkým trom naraz. Mal od toho aj doklady. Súrodencom peniaze vyplácal v hotovosti, pracoval a keď sa mu podarilo našetriť dostatočné množstvo peňazí, tak súrodencov vyplácal. Peniaze nemal uložené v banke, ale doma.

12. Svedok T. O.. B. E. na pojednávaní uviedol, že si v roku 2004 kúpil motorku, ktorú potreboval garážovať, preto si kúpil garáž vo Vrábľoch, jednalo sa o prefabrikát, bola to stará garáž, do ktorej mu cez strechu zatekalo, pričom oprava strechy ho stála asi 4 000 Sk. V roku 2008 sa sťahoval do Bratislavy, v decembri 2008 predal motorku, predal byt aj túto garáž, že kúpna cena bola 50 000 Sk. Za takúto cenu ju žalovanému predal a kúpil ju asi v roku 2004. Ako sa na neho žalovaný nakontaktoval si už nepamätá. On garáž kupoval od p. Branislava K., nar. 25.1.XXXX, bytom Sídl. Lúky 1230/87, Vrable, myslí si, že on nebol pôvodný majiteľ, myslí, že to malo ešte predchádzajúceho majiteľa a kupoval to s tým, že majetok pod garážou nie je vysporiadaný. Keď garáž predával, jednal len so žalovaným, neprišiel do kontaktu ani s jeho manželkou, ani s nikým iným.

13. Okresný súd Nitra spor rozhodol rozsudkom č. k. 19C/186/2011-484 zo dňa 13.6.2017, ktorým určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného patria nehnuteľné veci, byt č. 5 nachádzajúci sa v okrese Nitra v obci Vrábľa, v kat. úz. Vrábľa, zapísaný na LV č. XXXX na 4. poschodí, v bytovom dome súp. č. 1001 o. č. 4, postavenom na parc. č. 1575/39 - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² v podiele 1/1 vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v podiele 64/951 v hodnote 37 000 eur, nehnuteľnosť nachádzajúca sa v okrese Nitra, v obci Vrábľa v kat. úz. Vrábľa zapísaná na LV č. XXXX a to parc. registra „C“ parc. č. 1653/21 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 19 m² v podiele 1/1 v hodnote 570 eur a hnutelné veci, motorové vozidlo Audi A4 TDI VANT, rok výroby 1998, EČ NR XXXER v hodnote 2 500 eur, pekáraň na chlieb v hodnote 40 eur, knižnica v hodnote 20 eur, príborník v hodnote 30 eur, nočné stolíky 2 ks v hodnote 25 eur, spolu v hodnote 40 185 eur. Pasíva, suma uhradená žalovaným titulom úveru č. 008267411161208 na úverovom účte č. 4089013921 za obdobie od 8.4.2011 do 16.12.2013 voči veriteľovi Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava vo výške 2 440,36 eura. Vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo tak, že žalovanému prikázal do výlučného vlastníctva nehnuteľné veci uvedené pod položkou aktíva 1, 2 a hnutelné veci označené pod položkou 3, 5, 6, 7 a 8 v celkovej hodnote 40 185 eur. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni titulom finančného vypořádania sumu 18 872,32 eur do 60 dní po právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a o trovách štátu rozhodol tak, že štát má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v rozsahu 50% a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

14. Voči rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie obidve sporové strany.

15. Žalobkyňa požadovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že do masy BSM zahrnie aj garáž a zároveň žiadala, aby jej žalovaný titulom finančného vypořádania vyplatil sumu 21 087,32 eur. Žalobkyňa spochybňovala zmluvy o pôžičke predložené žalovaným, namietala, že žalovaný zmluvu o pôžičke zo dňa 10.1.2009 predložil až na pojednávaní 20.3.2017, t. j. po uplynutí súdom určenej lehoty, preto by súd s poukazom na ust. § 153 CSP na zmluvu o pôžičke nemal prihliadať.

16. Žalovaný sa rovnako domáhal zmeny rozhodnutia súdu prvej inštancie a žiadal, aby súd žalobkyňu zaviazal povinnosťou vyplatíť mu titulom finančného vypořádania sumu 2 541,49 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 % a aby súd na náhradu trov štátu zaviazal žalobkyňu. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje žalovaný za nesprávny z dôvodu, že súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil, že žalovaný od 8.4.2011 do 30.4.2017 výlučne z vlastných finančných prostriedkov uhradil v prospech OSBD Nitra sumu 5 827,61 eur, žalovaný uhradil i náklady spojené s užívaním bytu, a to napriek tomu, že byt od polovice mesiaca jún 2010 reálne neužíval. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie pri určení výšky sumy, ktorú je povinný vyplatíť žalobkyni, vôbec nezohľadnil jeho prínos, resp. vklad do spoločného majetku. Žalovaný dňa 27.7.2005 uzavrel zmluvu o prevode členských práv a povinností, pričom prevodcovi za tento prevod zaplatil 533 500 Sk, ktoré patrili výlučne do jeho vlastníctva. Žalovaný od 22.7.2005 do 26.7.2005 postupne vybral zo svojich účtov v bankách sumu spolu 450 000 Sk, zvyšok tvorili jeho úspory. Byt bol prenechaný do užívania žalovaného na základe nájomnej zmluvy zo dňa 27.7.2005. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že na prevod členských práv a povinností v OSBD boli použité aj finančné prostriedky v sume 100 000 Sk, ktoré patrili do jej výlučného vlastníctva. Naopak, on v konaní poukazoval na skutočnosť, že potom, čo uskutočnil výbery vo VÚB a v Dexia banke, zostali mu ešte na účte finančné prostriedky a je teda zrejmé, že mal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie celej sumy a nebol odkázaný na vklad žalobkyne. Podľa žalovaného mal súd byť prikázať do jeho výlučného vlastníctva bez povinnosti vyplatíť žalobkyňu titulom finančného vypořádania. Súd prvej inštancie však len mechanicky rozdelil hodnotu bytu a spoluvlastníckeho podielu rovným dielom bez toho, aby jeho prínos do spoločného majetku v podobe členských práv a povinností v OSBD zohľadnil a bez toho, aby takýto postup v rozsudku dôkladne a presvedčivo odôvodnil. Po zohľadnení uvedených skutočností by mal žalovaný mal titulom finančného vypořádania vyplatíť žalobkyni sumu 1 592,50 eur, žalobkyňa by mu mala zaplatíť sumu 4 133,99 eur, celkovo by mu mala žalobkyňa vyplatíť na vypořádanie sumu 2 541,49 eur.

17. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6Co/35/2018-495 zo dňa 28.2.2019 rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 19C/186/2011- 464 zo dňa 13.6.2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd poukázal na zásadu rovnosti (parity podielov) manželov pri vypořádavaní BSM s tým,

že súd má možnosť určiť podiely v inom pomere, v závislosti od ďalších hľadísk určených v § 150 Občianskeho zákonníka a poukázal i na zásadu refundácie vynaložených nákladov. Súčasne upozornil, že v tomto prípade, ak by aj súd prvej inštancie prijal záver, že i žalobkyňa investovala ešte pred uzatvorením manželstva určitou sumou na nadobudnutie členských práv a povinností k bytu, ktoré získal výlučne žalovaný, nevykladala finančné prostriedky na spoločný majetok oboch manželov, pretože v tom čase ešte manželia neboli. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by sa pri vysporiadaní malo prihliadať na to, čo jeden z manželov vynaložil zo svojho majetku na oddelený majetok druhého manžela a na túto skutočnosť nemôže prihliadať ani súd pri vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva v režime ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s námietkami žalovaného, ktorý zdôrazňoval, že za obdobie od 8.4.2011 do 30.4.2017 výlučne zo svojich finančných prostriedkov uhradil OSBD Nitra sumu 5 827,61 eur. Tiež je potrebné doplniť dokazovanie za účelom preukázania, kto uvedenú nehnuteľnosť po rozvoze manželstva užíval. Pokiaľ ide o námietky žalobkyne, a to že predmetom masy BSM mala byť aj garáž, odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že samotná garáž v čase vypořádania BSM v BSM nebola, pretože vlastníkom uvedenej garáže bol otec žalovaného, ktorý je ako výlučný vlastník garáže zapísaný na LV č. 5300. K ďalším námietkam žalobkyne, ktorými spochybnila pravosť a pravdivosť zmlúv o pôžičke, odvolací súd poukázal na správnosť záverov súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

18. Po vrátení vecí na ďalšie konanie súd prvej inštancie spor opäť prejednal za účasti právnych zástupcov strán sporu a žalovaného a vykonal dokazovanie oboznámením sa s ich vyjadreniami, výsluchom strán sporu, svedka Milana Y. ako aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a berúc pri rozhodovaní do úvahy tiež všetky listinné dôkazy doteraz predložené súd z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

19. Strany sporu uzatvorili manželstvo dňa 22.7.2006, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 9C/281/2010-53 zo dňa 24.2.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.4.2011. Maloletá dcéra G. K., nar. XX.X.XXXX bola zverená do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaný bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou vo výške 90 eur mesačne.

20. Z výpisu z LV č. XXXX k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Nitra, obec Vráble, kat. úz. Vráble, a to byt č. 5 na 4. p. bytového domu so s. č. 1001, o.č. 4, na parcele č. 575/39 vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti 64/951 mal súd preukázané, že strany sporu sú zapísané ako bezpodieloví spoluvlastníci uvedenej nehnuteľnosti. Vklad vlastníckeho v prospech strán sporu bol povolený na základe prevodu bytu pod číslom konania V7540/06.

21. Podľa výpisu z LV č. XXXX k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Nitra, obec Vráble, kat. úz. Vráble sú žalobkyňa a žalovaný ďalej bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku parcely registra „C“, parc. č. 1653/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m².

22. Z výpisu z LV č. XXXX k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese Nitra, obec Vráble, kat. úz. Vráble, a to stavba (garáž) s. č. 2245 na parcele č. 1653/21 vyhotoveného k 20.9.2012 (č. I. 69 spisu) mal súd preukázané, že výlučným vlastníkom tejto stavby bol Z. K., nar. 26.3.XXXX, bytom Hurbanova 826/21, Vráble. Ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva k uvedenej nehnuteľnosti bolo uvedené - Žiadosť Z 2501/12. Podľa aktuálneho výpisu z LV č. XXXX k tejto stavbe garáže je jej vlastníkom Z. Betáková, rod. E., nar. XX.X.XXXX, ktorá túto nehnuteľnosť nadobudla v dedičskom konaní sp. zn. 14D/137/2017, Dnot 159/2017, pričom vlastnícke právo bolo zapísané záznamom v konaní Z 3870/18.

23. Z oznámenia Mesta Vráble č. 7031/1243/2012 zo dňa 14.3.2012 mal súd preukázané, že stavbe „garáže“ postavenej na parcele č. 1653/21 o výmere 19 m², ktorá bola daná do užívania pred 1.10.1976 bolo pridelené súpisné číslo 2245. Ako stavebník garáže je uvedený otec žalobcu Viliam K., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., I. 826/21. Mesto Vráble v potvrdení zo dňa 28.2.2013 (č. I. 167 spisu) na žiadosť súdu uviedlo, že stavbe „garáž“ postavenej na parcele č. 1653/21 v k. ú. Vráble bolo dňa 14.3.2012 určené súpisné číslo 2245, uvedená garáž je zakreslená v katastrálnej mape podľa čestného vyhlásenia Viliama K., nar. XX.X.XXXX, bytom Vráble, Hurbanova 826/21, kde menovaný čestne vyhlásil, že stavebníkom garáže bol on sám. Z čestného vyhlásenia otca žalovaného (Viliama K., nar. 26.3.1944) zo dňa 7.3.2012 vyplýva, že tento čestne vyhlásil, že bol stavebníkom garáže postavenej na parc.č. 1653/21 o výmere 19 m² zapísanej na LV č. XXXX.

24. Z kúpnej zmluvy zo dňa 5.8.2010 uzatvorenej medzi Mestom Vráble ako predávajúcim a stranami sporu ako kupujúcimi vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný na základe tejto kúpnej zmluvy kúpili od Mesta Vráble pozemok parcely reg. „C“ s parcelným č. 1653/21 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 19 m² za kúpnu cenu 141,82 eur. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 5.8.2010 mal súd preukázané, že Mesto Vráble prijalo od žalovaného sumu vo výške 141,82 eur titulom predaja pozemku.

25. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 14.1.2009 predávajúci B. E., nar. X.X.XXXX ako predávajúci predal žalovanému ako kupujúcemu stavbu - prefabrikovanú garáž na parcele č. XXXX/I na sídlisku Kaška, Vráble za kúpnu cenu 1 660 eur. Uhradenie kúpnej ceny za garáž vo výške 1 660 eur potvrdzuje príjmový pokladničný doklad zo dňa 14.1.2009, z ktorého je zrejmé, že žalovaný vyplatil uvedenú sumu predávajúcemu Jurajovi E..

26. Zo znaleckého posudku Ing. Vnuka č. 18/2014 zo dňa 4.11.2014 a z jeho vyjadrenia zo dňa 4.4.2017 vyplynulo, že všeobecná hodnota pozemku pod garážou bola ku dňu vypracovania ZP vo výške 570 eur a hodnota garáže vo výške 4 430 eur.

27. Zo Zmluvy o prevode členských práv a povinností zo dňa 27.7.2005 medzi M. K. ako prevodcom a žalovaným ako nadobúdateľom vyplýva, že na žalovaného boli prevedené členské práva k bytu č. 5, na 3. posch., na sídlisku C. XXXX/X vo Z.. Výška zostatkovej hodnoty členského podielu bola 33 947 Sk a túto si mali zmluvné strany vysporiadať medzi sebou. Z príjmového a výdavkového dokladu zo dňa 27.7.2005 je zrejmé, že M. K. prijal od žalovaného titulom kúpy bytu sumu 533 500 Sk.

28. Z Nájomnej zmluvy zo dňa 27.7.2005 vyplýva, že táto bola uzatvorená medzi žalovaným ako členom Okresného stavebného bytového družstva Nitra a týmto bytovým družstvom. Na základe tejto zmluvy Okresné stavebné bytové družstvo Nitra prenechalo žalovanému vyššie uvedený byt č. 5, na 3. posch., na sídlisku Kaška 1001/4 vo Vrábľoch do užívania. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú.

29. Podľa Zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 18.10.2006 Okresné stavebné bytové družstvo ako prevádzajúci previedlo vlastnícke práva k bytu č. 5 na 4. podlaží bytového domu s. č. 1001 na Sídlisku Kaška v obci Vráble ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu s. č. 1001 vo veľkosti 64/951 a tiež spoluvlastnícky podiel o veľkosti 64/951 k pozemku parcely č. 1575/39 o výmere 328 m² na žalobkyňu a žalovaného ako spoločných členov družstva. Podľa čl. 6 uvedenej zmluvy bola cena bytu vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a príslušenstva vo výške 0 Sk. V zmysle bodu 3 uvedeného článku zmluvy bol prevod spoluvlastníckeho podielu k pozemku vo veľkosti 64/951 bezplatný, hodnota spoluvlastníckeho podielu bola vo výške 2 428 Sk (110 Sk/m²).

30. Z jednotlivých vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2011 - 2018 (č. I. 530 a nasl.), tiež z vyjadrenia žalovaného (č. I. 614) mal súd preukázané, že po zániku manželstva (počnúc dňom 8.4.2011) do 31.12.2018 boli v prospech Okresného stavebného bytového družstva vykonané platby nákladov za služby spojené s vlastníctvom bytu v celkovej výške 8 280,88 eur.

31. Podľa Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 008267411161208 zo dňa 17.12.2008 uzavretej medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bol žalovanému poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 100 000 Sk, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 2 169,26 Sk (72,01 eur) s tým, že prvá splátka bola splatná dňa 16.1.2019 a posledná splátka bola splatná dňa 16.12.2013.

32. Z potvrdenia VÚB, a.s. mal súd preukázané, že žalovaný na splátkach úverového účtu č. 4089013921/0200, reg. č. zmluvy 008267411161208 uhradil v období od 8.4.2011 do splatenia úveru dňa 16.12.2013 sumu vo výške 2 376,01 eur (č. I. 247 spisu). Podľa informácie poskytnutej veriteľom VÚB, a.s. zo dňa 28.3.2017 (č. I. 449 spisu) bolo na úvere č. 4089013921 v období od 8.4.2011 do 16.12.2013 uhradená istina + úrok v sume 2 376,01 eur a poplatky v sume 64,35 eur, celkovo bola uhradená suma 2 440,36 eur.

33. Z výpisu z účtu žalovaného vedeného vo VÚB, a.s., IBAN: SK62 XXXX XXXX XXXX XXXX 3162 mal súd preukázané, že dňa 22.7.2005 bola z tohto účtu vybratá suma vo výške 50 000 Sk (č. I. 108 spisu).

34. Z potvrdenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 14.2.2013 mal súd preukázané, že na meno žalovaného bola vedená vkladná knižka č. 231909342/0900 - SPOROKNIŽKA KAPITÁL a z tejto vkladnej knižky bol dňa 26.7.2005 realizovaný hotovostný výber sumy 200 000 Sk (č. l. 157 spisu).

35. Z výpisu z účtu žalovaného vedeného v Dexia banka Slovensko a.s. - pobočka Vrábľa číslo 2282053002 súd zistil, že v uvedeného účtu bol dňa 22.7.2005 realizovaný výber hotovosti vo výške 200 000 Sk (č. l. 162 spisu).

36. Z výpisu z účtu vedeného v Slovenskej sporiteľni, a.s. číslo 350315512/0900 zo dňa 26.7.2005 mal súd preukázané, že žalobkyňa uskutočnila zo svojho účtu výber sumy vo výške 112 500 Sk. Z vyjadrenia Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 6.11.2015 (č. l. 355 spisu) vyplýva, že výber vo výške 112 500 Sk z vkladnej knižky č. 350315512/0900 bol realizovaný dňa 26.7.2005, stav pred výberom k 25.7.2005 bol 113 184,40 Sk a po výbere bol stav na vkladnej knižke 684,40 Sk.

37. Na základe kúpnej zmluvy zo dňa 17.9.2008 uzatvorenej medzi ROUTE CAR T. E. ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim strany sporu nadobudli do BSM osobné motorové vozidlo AUDI A4 KOMBI, rok výroby 1998, číslo VIN: H za kúpnu cenu 190 000 Sk.

38. Z nájomnej zmluvy zo dňa 1.1.2019 uzavretej medzi žalovaným ako prenajímateľom a C. I. a C. V. ako nájomcami mal súd preukázané prenechanie bytu č. 5 na Sídlišku Kaška 1001/4 vo Vrábľoch nájomcom na dobu určitú dvoch rokov počnúc dňom podpisu uvedenej zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli na nájomnom vo výške rovnajúcej sa poplatkom za užívanie bytu. V čl. I. tejto zmluvy sa konštatuje, že prenajímateľ (žalovaný) je výlučným vlastníkom predmetného bytu.

39. Zo Zmluvy o pôžičke zo dňa X0.1.2009 uzatvorenej medzi Viliamom K., nar. XX.X.XXXX ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že otec žalovaného mu poskytol pôžičku vo výške 1 660 eur, účel pôžičky uvedený nie je a žalovaný mal pôžičku vrátiť do 6 mesiacov. Podľa vyjadrenia žalovaného, túto pôžičku otcovi nesplatil a podľa vyjadrenia žalobkyne, táto o pôžičke nemala vedomosť.

40. Z výpovede otca žalovaného Z. K. vyplynulo, že tento pracoval do roku 1991, potom od roku 1991 do 1996 opatroval svojho otca Jozefa K., ktorý zomrel dňa 27.1.1996. Následne bol od roku 1996 do roku 2004 nezamestnaný a poberal z úradu práce sumu 1 600 Sk mesačne. Od roku 2004 bol na dôchodku a poberal dôchodok vo výške 317 eur. Z dedičského rozhodnutia vedenom pod sp.zn. D496/96, Dnot102/96 po Jozefovi K. súd zistil, že jediným jeho dedičom bol otec žalovaného a zdedil majetok (nehnutelnosti) v hodnote XXX XXX Sk.

41. Z výpovede matky žalovaného Z. K. vyplynulo, že pracovala do roku 2003, naposledy v práčovni, kde dosahovala mesačný zárobok vo výške 5 500 Sk, od roku 2003 je na dôchodku a poberať dôchodok vo výške 320 eur. Z dedičského konania vedeného po jej otcovi B.ovi E.m pod sp.zn. D830/90 súd zistil, že majetok zdedil brat Ján E. s povinnosťou vyplatiť spoludedičov, vrátane matky žalovaného sumou 22 839 Sk. Z výpovede svedka B. E., brata matky žalovaného vyplynulo, že svojich súrodencov (vrátane matky žalovaného) vyplatil každého sumou 100 000 Sk.

42. Súd mal ďalej preukázané, že žalobkyňa pred uzatvorením manželstva pracovala v období rokov 2001 - 2002 v Doppler Slovakia s.r.o., od 4.3.2002 do 3.3.2004 v Ecco Slovakia a.s., od 21.9.2005 do 16.8.2006 v Kongsberg Automotive, s.r.o., po narodení dieťaťa (28.4.2007) bola na rodičovskej dovolenke a od 15.7.2010 do 30.4.2012 pracovala na dohodu v Tesco Stores SR, a.s., od 1.5.2012 do 31.10.2012 pracovala na dohodu v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice, a.s., od 15.10.2012 do 31.12.2012 v Tesco Stores SR, a.s. na dohodu, od 1.11.2012 do 30.11.2012 v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice, a.s. na dohodu, od 1.12.2012 do 21.12.2012 v Lesoch SR, š.p. na dohodu a od 1.1.2013 v Tesco Stores SR,a.s.. v období od marca 2011 do marca 2012 poberala aj nemocenské a ošetrovné dávky spolu vo výške 439,80 eur.

43. Žalovaný pracoval od 15.11.2003 vo Vlastnej ochrane Slovenských elektrární a od 1.11.2004 ako strážnik v Ochranе a bezpečnosti SE, a.s. Mochovce. V čase od 17.5.2011 do 3.6.2012 bol dlhodobو práceneschopný. Z lekárskeho posudku zo dňa 20.6.2012 vyplýva, že stratil spôsobilosť vykonávať uvedenú prácu a ku dňu 22.6.2012 s ním bol ukončený pracovný pomer. V roku 2006 dosahoval

priemerný čistý mesačný zárobok vo výške 513,73 eur, v roku 2007 vo výške 464,14 eur, v roku 2008 vo výške 473,86 eur, v roku 2009 vo výške 583,18 eur, v roku 2010 vo výške 484,94 eur a v roku 2011 za obdobie od januára do mája vo výške 492,21 eur. V roku 2011 a od januára 2012 do 22.6.2012 pracoval na dohodu o vykonaní práce v spoločnosti DELUX-SM, s.r.o., kde dosahoval mesačnú odmenu vo výške 245,92 eur, pričom dohoda o vykonaní práce s ním bola ukončená na jeho vlastnú žiadosť. Pracovná náplň sa týkala starostlivosti a výcviku strážneho psa. V období od 26.1.2011 do 21.6.2012 mal uzatvorenú aj Dohodu o vykonaní práce so spoločnosťou Stavba a inžiniering, s.r.o., kde dosahoval mesačne odmenu vo výške 140,13 eur (v mesiaci jún 2012 vo výške 59,13 eur). Rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 710 411 6756 zo dňa 17.10.2012 mu bol priznaný invalidný dôchodok vo výške 442,10 eur mesačne od 15.5.2012.

44. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

45. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

46. Podľa § 149 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

47. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

48. Podľa § 137 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

49. Podľa § 216 ods. 1, 2 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

50. Dňom právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva žalobkyne a žalovaného došlo k zániku ich BSM. Žalobkyňa a žalovaný sa nedohodli na vyporiadaní BSM, preto žalobkyňa podala na súd žalobu o vyporiadanie BSM. Predmetom BSM je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. V tomto spore je predmetom BSM to, čo žalobkyňa a žalovaný nadobudli v období od uzatvorenia manželstva dňa 22.7.2006 do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva dňa 8.4.2011. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi strán a to ani pokiaľ ide o rozsah tohto spoluvlastníctva ani pri posúdení právnej otázky, či určitý majetok patrí do nevyporiadaného BSM. Rovnako súd nie je viazaný návrhmi strán, pokiaľ ide o spôsob vyporiadania BSM, pretože spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi vyplýva zo zákona. Dispozíciu strán sporu konania o vyporiadanie BSM treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 216 ods. 2 CSP len pokiaľ ide o to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa na návrh vykonáva aj ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia.

51. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil rozsah BSM tak, že do BSM patria aktíva označené vo výroku I. tohto rozsudku.

52. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, do BSM strán sporu patrí byt č. 5 nachádzajúci sa v okrese Nitra, v obci Vráble, v katastrálnom území Vráble, zapísaný na LV č. XXXX, na 4.p., v bytovom dome súp. č. 1001, o. č. 4, postavenom na parcele č. 1575/39 v podiele 1/1 vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v podiele 64/951.

53. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že žalovaný pred uzavretím manželstva dňa 27.7.2005 uzavrel s M. K. Zmluvu o prevode členských práv a povinností, na základe ktorej boli výlučne na žalovaného prevedené členské práva a povinnosti k trojizbovému družstevnému bytu č. 5 na Sídlišku Kaška 1001/4 vo Vrábľoch. Žalovaný tak ešte pred uzavretím manželstva nadobudol určitú majetkovú hodnotu. V konaní nebolo sporným, že na základe Zmluvy o prevode vlastníctva uvedeného družstevného bytu zo dňa 18.10.2006, ktorú strany sporu uzavreli s bytovým družstvom po uzavretí manželstva, bolo na žalobkyňu a žalovaného prevedené vlastnícke právo k predmetnému bytu a strany sporu boli zapísané do listu vlastníctva ako bezpodieloví spoluvlastníci uvedeného bytu (podiel 1/1). V predmetnej zmluve o prevode vlastníctva bytu je uvedené, že je uzavretá v zmysle zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách. Tento zákon umožňoval členovi bytového družstva, ktorý bol súčasne nájomcom bytu, vyzvať bytové družstvo na uzavretie zmluvy o prevode, ktorou by družstvo bezplatne previedlo vlastnícke právo k bytu. V zákone bola stanovená lehota šiestich mesiacov odo dňa účinnosti zákona, kedy tak člen družstva a zároveň nájomca bytu mohol urobiť. Táto lehota uplynula dňa 28.7.1992. Zákomom č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (§ 28 uvedeného zákona), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.9.1993, bolo následne umožnené žiadateľovi, ktorý je členom bytového družstva a zároveň nájomcom družstevného bytu, teda za splnenia tých istých podmienok, požiadať bytové družstvo o prevod vlastníctva bytu, ak nepožiadala o prevod podľa vyššie uvedeného zákona. Zároveň sa týmto zákonom bytovému družstvu určila dvojročná lehota, v ktorej má povinnosť uzavrieť so žiadateľom zmluvu o prevode vlastníckeho práva k bytu. V konaní nebolo sporným, že strany sporu nadobudli vlastnícke právo k bytu č. 5 na Sídlišku Kaška 1001/4 vo Vrábľoch práve na základe takejto zmluvy o prevode vlastníctva, kde je v čl. 6 bodu 1 uvedené, že cena bytu je 0 Sk. Z uvedeného vyplýva, že strany sporu síce nadobudli počas manželstva vlastnícke právo k bytu na základe vyššie popísaného prevodu, nemožno však opomenúť, že uzavretiu tejto zmluvy o prevode vlastníctva bytu predchádzalo uzavretie zmluvy o prevode členských práv a povinností na žalovaného pred uzavretím manželstva za sumu 533 500 Sk. Vlastnícke právo k bytu síce nadobudli obidve strany sporu, súd mal však preukázať, že žalovaný na nadobudnutie spoločného majetku prispel tým, že vložil do spoločného majetku svoj členský podiel, ktorý mal v bytovom družstve, ktorého hodnota bola ku dňu 27.7.2005 vo výške 553 000 Sk a zároveň súd nemal preukázať, že žalobkyňa by sa akokoľvek o nadobudnutie bytu, resp. členského podielu pričínila. Tieto skutočnosti súd považoval za dôležité pri vyporiadaní BSM strán zohľadniť.

54. Pri vyporiadaní masy BSM sa vychádza zo zásady rovnosti podielov, avšak zákon pripúšťa výnimky z tejto zásady, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom (napr. s prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí a pod.), a to vtedy, ak na základe vykonaného dokazovania predovšetkým navrhnutým účastníkmi, je skutkový stav zistený tak, že je jednoznačne možné z neho vyvodiť odôvodnenosť tejto nerovnosti. V prejednávanej príhode sa o nadobudnutie bytu zaslúžil výlučne žalovaný a táto skutočnosť odôvodňuje určenie nerovných podielov účastníkov na tejto spoločnej veci v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka. V zmysle konštantnej judikatúry, na ktorú v zrušujúcom uznesení č. k. 6Co/35/2018-495 poukázal aj odvolací súd, nie je vylúčené, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov manželov pri vyporiadaní spoločnej veci prihliadajúc na to, ako sa každý z manželov zaslúžil o nadobudnutie i udržanie spoločnej veci, a to tak, že vec prikáže do vlastníctva tomu z manželov, ktorý sa o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci zaslúžil výlučne, resp. v prevažnej miere, bez toho, aby mu uložil povinnosť, aby druhému manželovi, ktorý sa o jeho nadobudnutie a udržanie nezaslúžil, na vyrovnanie podielu zaplatil určitú finančnú čiastku. Zákon explicitne neupravuje spôsob nerovného vyporiadania, a disparita môže byť tak vyjadrená nie iba percentom či zlomkom, ale aj prikázaním veci jednému z manželov bez toho, aby bol zaviazaný finančne sa s druhým manželom, pokiaľ ide o túto vec, vyporiadať. (nález Ústavného súdu SR z 13.3.2013, sp. zn. I. ÚS 537/2012-37, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22 Cdo 2914/99, nález Ústavného súdu SR z 25.11.2014 III. ÚS 343/2014-26).

55. V zmysle § 150 Občianskeho zákonníka bolo v tomto prípade dôvodným použitie iných, než rovnakých podielov pri vyporiadaní bývalých manželov na spoločnom majetku. Byt č. 5 na Sídlišku Kaška

1001/4 vo Vrábľoch súd preto prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že z tejto nehnuteľnej veci patriacej do BSM nie je žalovaný povinný vyplatiť žalobkyni finančnú náhradu. S poukazom na uvedené súd nepovažoval za dôvodné znaleckým posudkom určovať hodnotu bytu ku dňu vyporiadania BSM, a preto návrh na vykonanie uvedeného dôkazu navrhnutý žalobkyňou zamietol.

56. Žalobkyňa v priebehu konania tvrdila, že sa o nadobudnutie bytu pričínila tým, že na nadobudnutie bytu z vlastných finančných prostriedkov prispela sumou vo výške 112 000 Sk. Svedok M.onka, otec žalobkyne uvádzal, že žalobkyňa a žalovaný kúpili byt, potvrdil, že so žalobkyňou išiel do banky vybrať peniaze, ktoré žalobkyňa odovzdala žalovanému, išlo o sumu cez 100 000 Sk do 120 000 Sk. Túto skutočnosť žalobkyňa preukazovala potvrdením o výbere sumy vo výške 112 500 Sk z vkladnej knižky vedenej v Slovenskej sporiteľni, a.s. zo dňa 26.7.2005 (č. I. 84 spisu), výber tejto sumy potvrdila i Slovenská sporiteľňa a.s. (vyjadrenie na č. I. 355 spisu). Napriek skutočnosti, že súd mal preukázané, že žalobkyňa sumu vo výške 112 500 Sk skutočne zo svojho účtu vybrala, súd nemal ďalej preukázané, že touto sumou žalobkyňa prispela na nadobudnutie spoločného majetku. Je potrebné si uvedomiť, že v čase, kedy žalovaný nadobudol členské práva a povinnosti v bytovom družstve, žalobkyňa a žalovaný neboli manželia. Nebolo preukázané, že žalobkyňa pred uzavretím manželstva nadobudla členské práva a povinnosti vo vzťahu k spornému bytu. Naopak, bolo preukázané, že členské práva a povinnosti nadobudol výlučne žalovaný (zmluva o prevode členských práv a povinností zo dňa 27.7.2005). Žalovaný od začiatku konania popieral, že žalobkyňa mu na nadobudnutie členského podielu mala akokoľvek prispieť a tvrdil, že členský podiel nadobudol výlučne z vlastných peňažných prostriedkov. Žalobkyňa v konaní netvrdila a ani nepreukázala, čo konkrétne mala za sumu 112 000 Sk nadobudnúť, z vykonaného dokazovania preto súd dospel k záveru, že pokiaľ aj žalobkyňa skutočne sumou vo výške 112 000 Sk žalovanému prispela na nadobudnutie členského podielu (čo súd bezpečne preukázané ani nemal), prispela tým na nadobudnutie členského podielu výlučne žalovaným, teda svojim výlučným (oddeleným) majetkom prispela na výlučný (oddelený) majetok žalovaného. Bezpodielové spoluvlastníctvo strán totiž vzniklo až dňom uzavretia manželstva, teda dňom 22.7.2006 a až počnúc uvedeným dňom strany sporu nadobúdali do ich bezpodielového spoluvlastníctva spoločný majetok. Dospejúc k záveru nemožnosti v rámci konania o vyporiadanie BSM vyporiadavať to, čo jeden z manželov zo svojho oddeleného majetku vynaložil na oddelený majetok druhého manžela, čo by bol (v prípade preukázania uvedenej skutočnosti) aj tento prípad, súd ďalej tieto investície žalobkyne nezohľadňoval. Vyporiadanie toho, čo jeden z manželov vynaložil na nadobudnutie výlučného vlastníctva druhého manžela v konaní o vyporiadanie BSM nie je možné. Na túto skutočnosť poukázal v zrušujúcom uznesení č. k. 6Co/35/2018-495 zo dňa 28.2.2019 aj odvolací súd (bod 14. odôvodnenia).

57. Do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu ďalej patrí pozemok nachádzajúci sa v k. ú. Vrábľe, a to parcela registra „C“ s parcelným číslom 1653/21 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19m², ktorá je zapísaná na LV č. 5034. Jedná sa o pozemok, na ktorom je postavená garáž. V konaní nebolo sporným, že táto nehnuteľnosť do BSM patrí, bola nadobudnutá počas manželstva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 5.8.2010 uzatvorenej medzi Mestom Vrábľe ako predávajúcim a stranami sporu ako kupujúcimi za kúpnu cenu 141,82 eur. Hodnotu garáže ku dňu vyporiadania BSM mal súd preukázanú zo znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Vnuka č. 18/2014 doplneného vyjadrením zo dňa 3.4.2017 vo výške 570 eur. Pozemok pod garážou súd vzhľadom na zhodný návrh strán sporu prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného s tým, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni polovicu jeho hodnoty vo výške 285 eur.

58. Bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu k iným nehnuteľnostiam ako bytu č. 5 na Sídlišku Kaška 1001/4 vo Vrábľoch a pozemku pod garážou v k. ú. Vrábľe, parcela CKN č. 1653/21, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19m² pod garážou súd preukázané nemal.

59. Pokiaľ ide o ďalšiu nehnuteľnosť, a to garáž s. č. 2245 postavenú na uvedenej parcele CKN č. 1653/1 v k. ú. Vrábľe, súd dospel k záveru, že táto nehnuteľnosť do BSM strán sporu nepatrí a túto nie je ani možné v tomto konaní vyporiadavať. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že zmluva o kúpe garáže bola uzavretá dňa 14.1.2009, teda počas manželstva žalobkyne a žalovaného. Z vyjadrenia rodičov žalovaného ako aj samotného žalovaného mal súd preukázané, že rodičia žalovaného požičali žalovanému na kúpu garáže peňažné prostriedky vo výške 1 660 eur, o čom bola spísaná aj zmluva o pôžičke zo dňa 10.1.2009. Podľa tejto zmluvy o pôžičke mal žalovaný rodičom požičané peňažné prostriedky vrátiť do 6 mesiacov. Žalovaný otcovi finančné prostriedky nevrátil a súhlasil s tým, aby jeho otec nadobudol garáž do svojho vlastníctva. Otec žalovaného dňa 7.3.2012 čestne vyhlásil, že bol

staviteľom garáže, ktorá bola daná do užívania pred 1.10.1976, tejto stavbe bolo dňa 14.3.2012 určené súpisné číslo 2245 a následne bola táto stavba garáže zapísaná do katastra nehnuteľností, a to do listu vlastníctva č. 5300, kde bol ako vlastník garáže zapísaný otec žalovaného Viliam Beták. V súčasnosti je výlučnou vlastníčkou garáže Valéria Betáková, matka žalovaného, ktorá túto nehnuteľnosť nadobudla v dedičskom konaní 14D/137/2017, Dnot 159/2017. Z výpovede svedka Ing. Juraja Turčeka PhD. súd zistil, že tento spornú garáž nadobudol v roku 2004 od Branislava K., čím bolo čestné vyhlásenie otca žalovaného o postavení garáže jeho osobou spochybnené. Táto pochybnosť však na závere súdu o tom, že garáž do BSM patrí nič nemení. Súd v tomto konaní garáž vyporiadať nemohol. Stranami sporu v konaní o vyporiadanie BSM je len žalobkyňa a žalovaný. Z výpisu z listu vlastníctva č. 5300 (k. ú. Vráble) mal súd preukázané, že ako vlastník garáže je zapísaná osoba odlišná od strán sporu. Pokiaľ by malo byť určenie vlastníckeho práva ku garáži predmetom súdneho konania, stranou takéhoto sporu by nepochybne musela byť osoba aktuálne zapísaná ako jej vlastník, v tomto prípade matka žalovaného. Zaradenie tejto nehnuteľnosti do masy BSM by súd mohol ako otázku predbežnú v konaní o vyporiadanie BSM riešiť iba vtedy, ak by ako vlastník nehnuteľnosti bol zapísaný iba jeden z bývalých manželov, medzi ktorými prebieha konanie o vyporiadanie BSM. Pretože matka žalovaného nie je stranou sporu v konaní o vyporiadanie BSM, súd nemôže vydať rozsudok, ktorým by rozhodol, že niektorému z bývalých manželov prikazuje garáž do výlučného vlastníctva, čím by terajšieho vlastníka garáže jeho vlastníckeho práva zbavil. Uvedené je logické a správne aj s poukazom na tú skutočnosť, že v opačnom prípade by mohla nastať situácia, kedy by tretia osoba nezúčastnená v súdnom konaní, bez tohto, aby mala akúkoľvek vedomosť o tom, že súdne konanie prebieha a bez možnosti tohto konania sa zúčastňovať a uplatňovať prostriedky procesnej obrany, mohla vlastnícke právo k predmetu svojho vlastníctva stratiť.

60. Do bezpodielového spoluvlastníctva strán súd ďalej zahrnul hnuťelné veci, a to motorové vozidlo AUDI A4 TDI AVANT, Ev. č. G v hodnote 2500 eur, pekárňu na chlieb v hodnote 40 eur, knižnicu v hodnote 20 eur, príborník v hodnote 30 eur a 2 kusy nočných stolíkov v hodnote 25 eur. Hodnota všetkých hnuťelných vecí predstavovala sumu vo výške 2 615 eur. Strany sporu sa na hodnotách týchto vecí dohodli a pretože všetky hnuťelné veci boli prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného, žalobkyňi vznikol nárok na vyplatenie polovice ich hodnoty, teda sumy vo výške 1 307,50 eur.

61. Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že dňa 1.8.2009, teda počas trvania manželstva, žalovaný uzavrel zmluvu o pôžičke so svojimi rodičmi Z. a Petrom K., na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička sumy vo výške 100 000 Sk, ktorú pôžičku sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote 6 mesiacov. Na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.1.2009 požičali rodičia žalovaného žalovanému sumu 1 660 eur. Túto sumu mal žalovaný splatiť v lehote 12 mesiacov. Dňa 17.12.2008 bola medzi VÚB, a. s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá Zmluva o spotrebnom úvere na sumu vo výške 100 000 Sk (3 319,39 eur). Súd mal ďalej preukázané, že žalovaný v období od 8.4.2011 do 16.12.2013, teda po rozvoze manželstva uhradil na splátkach úveru sumu vo výške 2 440,36 eur (č. l. 449 spisu). Žalobkyňa zmluvy o pôžičkách uzavretých tak medzi žalovaným a jeho rodičmi ako aj medzi žalovaným a bankou popierala, uvádzala, že o nich vedomosť nemala, tvrdila, že finančné prostriedky takto získané neboli použité pre potreby rodiny. Pokiaľ žalovaný po zániku manželstva uhradil za účelom splatenia úveru nejakú sumu, na túto žiadala neprihliadať. Súd po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa mala mať vedomosť o Zmluve o pôžičke zo dňa 1.8.2008 na základe ktorej rodičia žalovaného požičali sumu 100 000 Sk (a ktoré finančné prostriedky podľa vykonaného dokazovania rodičia žalovaného mali) na kúpu motorového vozidla, ako aj o Zmluve o spotrebnom úvere zo dňa 17.12.2008 uzatvorenej medzi VÚB a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, ktorého predmetom bol úver vo výške 100 000 Sk. V uvedenom období bola žalobkyňa na rodičovskej dovolenke (od narodenia dieťaťa - 28.4.2007 do 15.7.2010, kedy sa zamestnala na dohodu), pričom žalovaný dosahoval v roku 2006 priemerný mesačný zárobok netto vo výške 513,73 eur, v roku 2007 vo výške 464,14 eur, v roku 2008 zárobok vo výške 473,86 eur, iný príjem žalovaného v období, kedy kupovali motorové vozidlo, žalobkyňa nepreukázala a rovnako nepreukázala úspory vo výške 190 000 Sk zodpovedajúce kúpnej cene auta, aj keď tvrdila, že auto kúpili z úspor, hoci v čase kúpy motorového vozidla (17.9.2008) bola žalobkyňa už viac ako rok na rodičovskej dovolenke, a jej príjem bol obmedzený.

62. V konaní bolo tiež preukázané, že žalovaný mal od 29.4.1994 uzatvorenú s VÚB Zmluvu o osobnom účte a od 2.6.1994 Zmluvu o vydaní a používaní platobných kariet a následne Zmluvy o bežnom účte a flexiúčte, opakovane mu boli peňažným ústavom vydávané platobné karty, avšak jeho tvrdenie, že by mala aj žalobkyňa kartu od jeho účtu, sa nepreukázalo, pretože karty preberal vždy len žalovaný a výlučne on mal podpisový vzor (doklady na čl.387 až 411 spisu). Aj keď žalovaný dôvodil tým,

že o nadobudnutie majetku sa pričínil len on sám a žalobkyňa nepracovala, súd nemal uvedenú skutočnosť za preukázanú. Žalobkyňa pracovala pred uzatvorením manželstva, ako aj po skončení rodičovskej dovolenky a skutočnosť, že čerpala rodičovskú dovolenku nemôže byť vyhodnotená v jej neprospech, pretože aj počas rodičovskej dovolenky sa starala o dieťa a o domácnosť iným spôsobom, nemateriálnym.

63. Žalovaný počas konania poukazoval na skutočnosť, že po zániku manželstva výlučne on uhrádzal v prospech bytového družstva náklady spojené s užívaním bytu. Za obdobie od 8.4.2011 do 31.12.2018 žiadal voči žalobkyni zohľadniť sumu vo výške 1/2 skutočných nákladov, ktoré na predmetný byt zo svojho vynaložil, čo zodpovedá sume vo výške 4 140,44 eur. Žalobkyňa s uvedeným nesúhlasila a poukazovala na skutočnosť, že po zániku manželstva nemala možnosť byť užívať. Tiež poukazovala na rozporné tvrdenia žalovaného, ktorý na jednej strane uvádzal, že byt je v jeho výlučnom vlastníctve, na strane druhej žiadal žalobkyňu zaviazat' úhradou polovice nákladov, ktoré na predmetný byt vynaložil. Žalobkyňa tiež tvrdila, že súd v tomto konaní nemá tieto platby vyporiadavať, rozporovala tiež výšku vynaložených nákladov a vzniesla i námietku premlčania. Platby žalovaného vynakladané po zániku manželstva súd posúdil v zmysle ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka. V ustanovení § 150 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá zásada, podľa ktorej je každý z manželov oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradit', čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Z tohto ustanovenia nevyplýva, že takéto vyporiadanie sa má týkať len oddeleného majetku niektorého z manželov, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve niektorého z manželov predtým ako uzavrel manželstvo, ale v zmysle uvedenej zásady je možné zohľadniť i použitie oddeleného majetku niektorého z manželov na úhradu spoločných záväzkov, ktoré počas existencie bezpodielového spoluvlastníctva vznikli, vynaložené jedným z manželov po zániku manželstva (napr. úhrada úveru jedným z manželov po zániku BSM). V takomto režime je podľa názoru súdu možné posudzovať aj použitie peňažných prostriedkov na úhradu nákladov spojených s užívaním bytu, ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, a ktoré náklady boli v súvislosti s vlastníctvom bytu niektorým z manželov po zániku manželstva vynaložené.

64. Za predpokladu, že bývalí manželia vlastnia majetok v BSM, ktoré nie je vysporiadané a zároveň majú vytvorené rovnaké možnosti, aby tento majetok užívali, rovnako im vzniká povinnosť uhrádzať v súvislosti v týmto majetkom aj náklady, ktoré takto vznikajú. V takomto prípade je spravodlivé, aby sa takýto majetok vyporiadal spôsobom, že každému z manželov sa dostane polovice z majetkovej hodnoty a tomuto zároveň zodpovedá povinnosť podieľať sa na nákladoch, ktoré s majetkom v BSM súvisia v jednej polovici. Toto však nie je prejednávaný prípad.

65. Po vykonaní dokazovania súd dospel k záveru, že žalobkyňa nemala rovnakú možnosť predmetný byt užívať ako žalovaný. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené na základe rozsudku tunajšieho súdu č. k. 9C/281/2010-53 zo dňa 24.2.2011. Žalobkyňa v rozvodovom konaní poukazovala na nezhody medzi stranami, uvádzala, že spoločnú domácnosť opustila v júni 2010 pre nezhody predovšetkým ohľadom výchovy maloletej dcéry, našla si prácu v Turčianskych Tepliciach. Žalobkyňa v tomto konaní uviedla, že žalovaný v lete 2011 vymenil na byte zámky a zamedzil jej do bytu vstúpiť a zobrať si akékoľvek veci. Od opustenia bytu sa do bytu dostala len jedenkrát, a to vďaka tomu, že žalovanému bolo súdom uložené, aby jej byt sprístupnil, do bytu sa dostala za asistencie polície, kedy jej žalovaný byt otvoril, z neho len jednu miestnosť, kde mala veci nahádzané v jednom koši. Poukazovala i na násilnícke správanie sa žalovaného voči nej. Tvrdenia žalobkyne o nemožnosti prístupu do bytu potvrdil aj svedok Milan Čonka, otec žalovanej, keď uviedol, že žalobkyňa prišla k svojim rodičom len s jednou malou taškou s malým množstvom vecí, po ostatné veci prišli iný deň, potvrdil, že do bytu sa dostali za asistencie polície. Žalovaný naopak tvrdil, že žalobkyňa prístup do bytu mala a byt navštevovala aj po tom, ako opustila spoločnú domácnosť v období od júna do septembra 2010, že žalobkyňa byt navštevovala aj po septembri 2010 žalovaný netvrdil. Odmietol tvrdenia žalobkyne o nemožnosti jej prístupu do bytu ako aj tvrdenia o údajnom násilníckom správaní sa žalovaného.

66. Vyhodnotiac uvedené výpovede vo vzájomnom kontexte, kedy strany sporu ohľadom možnosti žalobkyne predmetný byt užívať tvrdili opačné skutočnosti (žalobkyňa tvrdila, že prístup k bytu nemala, žalovaný uvádzal, že tento prístup mala), kedy výpoveď žalobkyne potvrdil aj svedok Milan Čonka, sa súd priklonil k záveru, že žalovaná prístup do bytu umožnený nemala. V konaní nebolo sporným, že vzájomný vzťah žalobkyne a žalovaného dobrý nebol, strany sporu sa vzájomne odcudzili, čo v napokon viedlo k ich rozvodu. S poukazom na vzájomný vzťah strán sporu žalobkyňa ani nemala záujem v byte zotrvať,

odšťahovala sa k svojim rodičom do E. Teplíc, kde si aj našla prácu. Žalobkyňa byt po zániku manželstva (8.4.2011) nenavštevovala a toto jej ani umožnené nebolo. Pokiaľ si aj žalobkyňa po opustení spoločnej domácnosti prišla vyzdvihnúť nejaké veci, toto bolo ešte počas obdobia, kedy boli strany manželia, po rozvode manželstva sa žalobkyňa do bytu dostala len jedenkrát, kedy prišla aj so svojim otcom vziať si svoje osobné veci a spolu s otcom odniesli aj pračku. Žalovaný však nepochybne prístup do bytu zabezpečený mal a pokiaľ byt neužíval sám, nič mu nebránilo, aby byt prenechal do užívania inej osobe, tak ako to napokon aj urobil na základe nájomnej zmluvy zo dňa 1.1.2019, v ktorej mimochodom uvádza, že je výlučným vlastníkom predmetného bytu. V prípade prenajatia bytu inej osobe by náklady, ktoré si teraz žalovaný voči žalobkyni uplatňuje, nevznikli, pretože by ich hradil nájomca. Za tejto situácie dospel súd k záveru, že od žalobkyne nie je možné spravodlivo požadovať, aby sa podieľala na nákladoch, ktoré žalovaný po zániku manželstva na predmetný byt vynakladal a tieto pri vypořiadaní BSM strán sporu nezohľadňoval.

67. S poukazom na vyššie uvedené súd pri vypořiadaní BSM ustálil hodnotu aktív vo výške spolu 3 185 eur. Pretože ku dňu vypořiadania BSM strán sporu spoločné záväzky strán neexistujú, hodnotu pasív súd neurčoval.

68. Ako je uvedené vyššie, všetky aktíva tvoriace masu BSM súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Žalovanému sa na základe rozhodnutia súdu dostali majetkové hodnoty v celkovej výške spolu 3 185 eur (570 eur za nehnuteľnosti + 2 615 eur za hnuiteľné veci). Súd ďalej zohľadnil, že výlučne žalovaný po zániku BSM, t. j. po dátume 8.4.2011 uhradil v prospech spoločného dlhu vyplývajúceho z zmluvy o spotrebnom úvere uzavretej s veriteľom VÚB, a.s. sumu vo výške 2 440,36 eur. Prikázaním nehnuteľností a hnuiteľných vecí do výlučného vlastníctva žalovaného, po zohľadnení platieb úveru po zániku manželstva žalovaným, sa žalovanému dostalo zo spoločného majetku viac ako žalobkyni, preto súd žalovaného zaviazal vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel vo výške 372,32 eur.

69. K výške vyrovnacieho podielu 372,32 eur súd dospel po odpočítaní sumy vo výške 1 220,18 eur ako jednej polovice hodnoty záväzkov uhradených žalovaným v prospech veriteľa (2 440,36 eur : 2 = 1 220,18 eur) od sumy vo výške 1 592,50 eur ako jednej polovice hodnoty všetkých aktív, ktoré boli prikázané žalovanému (3 185 eur : 2 = 1 592,50 eur), teda 1 592,50 eur - 1 220,18 eur = 372,32 eur.

70. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP a pretože mali obe strany iba čiastočný úspech, rozhodol súd, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo

71. V priebehu konania v súvislosti s vyplatením znalečného a svedočného vznikli trovy, ktoré neboli pokryté preddavkami, ale boli hradené z rozpočtových prostriedkov súdu. Strany sporu mali v konaní čiastočný úspech, preto by sa mali rovnakým dielom podieľať aj na náhrade trov štátu. Pretože obidve strany sporu sú vzhľadom na ich majetkové pomery oslobodené od povinnosti platiť súdne poplatky, musel súd pri rozhodovaní o trovách štátu brať na zreteľ aj túto skutočnosť, a preto o trovách štátu rozhodol tak, že náhradu týchto trov znáša štát.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere,

že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.